

Sygn. akt I Ca 170/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Włodzimierz Wójcicki (spr.)
Sędziowie:	Joanna Rawa Janusz Wyszyński
Protokolant:	Monika Chrzanowska

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2014 r. w Łomży

na rozprawie sprawy

z wniosku B. D.

z udziałem M. D. (1)

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Zambrowie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w W. Mazowieckiem

z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt VI Ns 66/13

postanawia :

I. apelację oddalić;

II. zasądzić od M. D. (1) na rzecz B. D. kwotę 3600 złotych tytułem kosztów postępowania za drugą instancję.

Sygn. akt I Ca 170/14

UZASADNIENIE

W złożonym wniosku B. D. wniosła o ustalenie, że w skład majątku dorobkowego B. D. i M. D. (1) wchodzi gospodarstwo rolne, zorganizowane na nieruchomościach rolnych mających urządzoną w Sądzie Rejonowym w Wysokiem Mazowieckiem Kw nr (...) wraz z inwentarzem żywym i martwym oraz wyposażeniem domu, wierzytelnością z tytułu zbycia nieruchomości rolnej położonej M. nr działki (...) o pow. 7,46 ha na rzecz K. i H. Ś., dochodami z gospodarstwa pobranymi przez uczestnika za okres od 27 lutego 2009 r. do chwili obecnej, ewentualnie o ustalenie, że majątkiem dorobkowym jest wierzytelność z tytułu nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika oraz współwłasność wszystkich ruchomości wymienionych w pkt 1 wniosku nabytych w trakcie trwania

małżeństwa stron oraz pobrane dochody z gospodarstwa za okres od 27 lutego 2009 r. do chwili obecnej, o rozliczenie pożytków naturalnych z gospodarstwa wymienionego w pkt 1 i cywilnych w postaci dopłat unijnych za okres od 27 lutego 2009 r. do chwili obecnej, o dokonanie podziału majątku dorobkowego stron, rozliczenie pożytków i majątku zbytego przez uczestnika w sposób wskazany na rozprawie.

Uczestnik postępowania M. D. (1) uznał wniosek tylko co do zasady. Uważał, że przekazanie gospodarstwa nastąpiło tylko na jego rzecz, bo u notariusza obecni byli jedynie on i jego rodzice, natomiast nie było małżonki. Zaprzeczył, aby w skład majątku dorobkowego wchodziły rzeczy wymienione we wniosku. Podał, że wnioskodawczyni nie zajmowała się gospodarstwem.

Postanowieniem z dnia 18 marca 2014 roku, sygn. akt VI Ns 66/13 Sąd Rejonowy w Zambrowie VI Zamiejskowy Wydział Cywilny w W. Mazowieckiem ustalił, że w skład majątku objętego małżeńską wspólnością ustawową M. C. i B. małżonków D. wchodzi prawo własności nieruchomości położonej we wsi M. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działki: numer (...) o powierzchni 6,284 ha, numer (...) o powierzchni 0,2953 ha, numer (...) o powierzchni 0,9188 ha, numer (...) o powierzchni 1,3171 ha, we wsi G. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer (...) o powierzchni 3,673 ha, we wsi K. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer (...) o powierzchni 1,228 ha, łącznej wartości 662508,00 zł, dla której Sąd Rejonowy w Zambrowie IX Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych w W. Mazowieckiem prowadzi księgę wieczystą numer (...) (pkt I podpkt 1 postanowienia); prawo własności ruchomości: dwie kanapy, zestaw wypoczynkowy, dwa fotele, stolik okolicznościowy, stół, narożnik tapicerowany, telewizor (...), dwie komody, regał pokojowy, bojler o pojemności 80 l, lodówka (...), kuchenka (...), kuchenka mikrofalowa (...), zamrażarka Mors 222, trzy sztuki karniszy, szafki kuchenne, pralka (...), cztery żyrandole, samochód osobowy marki V. (...) numer rejestracyjny (...), samochód osobowy marki F. (...) numer rejestracyjny (...), ciągnik rolniczy U. typ U-912 numer rejestracyjny (...), przyczepa ciągnikowa typu S. model D 732/03 numer rejestracyjny (...), agregat uprawowy, kosiarka do trawy, ładowacz obornika (...), prasa do słomy (...), sieczkarnia do kukurydzy, siewnik zbożowy, pług czterokobowy, szlifierka tarczowa, szlifierka kątowna, wiertarka kolumnowa, wiertarka stołowa WS 15, tokarka TUJ 48, pilarka marki (...), imadło, wiertarki ręczne, inne drobne narzędzia i sprzęt - łącznej wartości 77441,00 zł (pkt I podpkt 2 postanowienia), wierzytelność z tytułu zbycia przez uczestnika M. D. (1) działki numer (...) położonej we wsi M., na rzecz K. i H. Ś. aktem notarialnym z dnia 07.10.2011 r., rep. A numer (...), Kancelaria Notarialna A. B. w Z. w kwocie 300000,00 zł (pkt I podpkt 3 postanowienia); wierzytelność z tytułu środków pieniężnych zgromadzonych na koncie w Banku Spółdzielczym w W. (...), których wysokość na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej wynosiła 8282,91 zł (pkt I podpkt 4 postanowienia); wartość przedmiotu postępowania określił na kwotę 1048231,90 zł (pkt II postanowienia); ustalił, że uczestnik M. D. (1) pobrał pożytki z uprawy gruntów objętych wspólnością majątkową małżeńską w latach 2009-2013 na łączną kwotę 22855,00 zł, przy czym dochód z tego tytułu wyniósł 14980,00 zł (pkt III postanowienia); dokonał podziału majątku wspólnego w ten sposób, że z majątku szczegółowo opisanego w punkcie I. przyznał wnioskodawczyni B. D. córce S. i S. własność nieruchomości położonej we wsi M. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działki: numer (...) o powierzchni 6,284 ha, numer (...) o powierzchni 0,2953 ha, numer (...) o powierzchni 1,3171 ha, we wsi G. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer (...) o powierzchni 3,673 ha, we wsi K. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer (...) o powierzchni 1,228 ha, dla której Sąd Rejonowy w Zambrowie IX Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych w W. Mazowieckiem prowadzi księgę wieczystą numer (...), o łącznej wartości 389566,00 zł (pkt IV podpkt 1 postanowienia), a M. D. (1) synowi M. i E. własność nieruchomości położonej we wsi M. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działki numer (...) o powierzchni 0,9188 ha dla której Sąd Rejonowy w Zambrowie IX Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych w W. Mazowieckiem prowadzi księgę wieczystą numer (...), o wartości 272942,00 zł oraz własność ruchomości szczegółowo opisanych w punkcie I., podpunkt 2, łącznej wartości 77441,00 zł (pkt IV podpkt 2 postanowienia); nakazał uczestnikowi M. D. (1), aby wydał wnioskodawczyni nieruchomości przyznane jej na własność, a szczegółowo opisane w punkcie IV podpunkt 1., w terminie 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia (pkt V postanowienia); zasądził od uczestnika M. D. (1) na rzecz wnioskodawczyni B. D. tytułem dopłaty kwotę 134 549,95 zł, płatne w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności (pkt VI postanowienia); zasądził od uczestnika M. D. (1) na rzecz wnioskodawczyni B. D. tytułem rozliczenia dochodu uzyskanego z pożytków pobranych ze wspólnych gruntów kwotę 7490,00 zł płatne w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia

z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności (pkt VII postanowienia); zasądził od wnioskodawczynie B. D. na rzecz Skarbu Państwa-Sąd Rejonowy w Zambrowie kwotę 3878,49 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków (pkt VIII postanowienia); zasądził od uczestnika M. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa-Sąd Rejonowy w Zambrowie kwotę 4378,49 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków i połowy nieuiszczonej opłaty od wniosku (pkt IX postanowienia); ustalił, że wnioskodawczynie i uczestnik sami ponoszą pozostałe koszty związane ze swoim udziałem w sprawie (pkt X postanowienia).

Sąd Rejonowy ustalił, że M. D. (1) i B. B. (2) zawarli związek małżeński w dniu 04.09.1981 roku. Młodzi małżonkowie zamieszkali w gospodarstwie rolnym prowadzonym przez rodziców uczestnika i wspólnie z nimi pracowali na tym gospodarstwie, co było ich źródłem utrzymania. W dniu 14.09.1989 r., w b. (...) w W. Mazowieckiem przed notariuszem stawili się M. i E. D. oraz ich syn M. D. (1) i zawarli umowę przekazania własności gospodarstwa rolnego w trybie ustawy z dnia 14.12.1982 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40 poz. 268 ze zm.). W umowie nie postanowiono, czy własność gospodarstwa rolnego wejdzie do majątku wspólnego, czy majątku odrębnego nabywcy, jednak w księdze wieczystej Kw (...) (obecnie (...)) wpisano tylko uczestnika jako właściciela nieruchomości rolnej z zabudowaniami o powierzchni ogólnej 21,21 ha. Wyrokiem z dnia 11.04.2011 r., wydanym w sprawie sygn. akt I C 588/10 Sąd Okręgowy w Łomży rozwiózł przez rozwód związek małżeński M. D. (1) z B. D.. W trakcie trwania małżeństwa wnioskodawczynie i uczestnik nabyli na prawach małżeńskiej wspólności ustawowej prawo własności nieruchomości o łącznej wartości 662508,00 zł dla której Sąd Rejonowy w Zambrowie IX Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych w W. Mazowieckiem prowadzi księgę wieczystą 1 numer (...). Ponadto, M. C. i B. małżonkowie D. nabyli prawo własności ruchomości o łącznej wartości 77441,00 zł. W skład ich majątku wspólnego wchodzi też wierzytelność z tytułu środków pieniężnych zgromadzonych na koncie w Banku Spółdzielczym w W. (...), których wysokość na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej wynosiła 8282,91 zł. Już po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej uczestnik sprzedał jedną z działek objętych majątkiem wspólnym, wykorzystując fakt, że w księdze wieczystej był ujawniony tylko on jako właściciel nieruchomości. Z tej racji w skład majątku podlegającego podziałowi w sprawie niniejszej wchodzi wierzytelność z tytułu zbycia przez uczestnika M. D. (1) działki numer (...) położonej we wsi M., na rzecz K. i H. Ś. aktem notarialnym z dnia 07.10.2011 r., rep. A numer (...), Kancelaria Notarialna A. B. w Z., w kwocie 300000,00 zł. M. D. (1), który posiadał całość majątku wspólnego samodzielnie od 2005 roku, pobrał pożytki z uprawy gruntów objętych wspólnością majątkową małżeńską w latach 2009-2013 na łączną kwotę 22855,00 zł, przy czym dochód z tego tytułu wyniósł 14980,00 zł.

Sąd Rejonowy zważył, że przedmiotowe gospodarstwo rolne przekazane następcy pozostającemu w ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej należy do majątku wspólnego byłych małżonków – M. D. (1) i B. D.. Sąd stanął na stanowisku, aby to gospodarstwo podzielić. Zarówno wnioskodawczynie jak i uczestnik zaprzestali prowadzenia produkcji rolniczej i wobec tego produktywność wydzielanych części nie ma już znaczenia. Uczestnik zamieszkuje na działce siedliskowej, stanowi ona jego centrum życiowe, wnioskodawczynie zaś od lat przebywa zagranicą i z gospodarstwem nie jest już związana. Dlatego, celowym jest przyznanie uczestnikowi siedliska na własność, jak również ruchomości, które tam się znajdują. Dążąc do minimalizacji dopłat niezbędnych dla wyrównania różnic w wartości udziałów, sąd wszystkie pozostałe działki przyznał na rzecz wnioskodawczynie. Ich wartość zamyka się kwotą 389566,00 zł. Pomimo takiego podziału zaistniała jednak potrzeba wyrównania wartości dopłat, która wyniosła kwotę 134549,95 zł, przy czym Sąd miał na uwadze fakt, że po sprzedaży działki nr (...) uczestnik w całości dysponuje znaczącą kwotą 300000,00 zł, z której może być uiszczona jednorazowo dopłata. Rozliczając pożytki z gospodarstwa rolnego, Sąd miał na uwadze fakt, że M. D. (1) sam prowadził gospodarstwo w latach 2009 i 2010, a więc wyraźnie wyższa dochodowość w tych latach była efektem osobistego zaangażowania uczestnika w pracę na roli i zupełnego braku zaangażowania wnioskodawczynie. Dlatego za lata 2009 i 2010 nie został przyjęty dochód określony przez biegłego, ale dochód jaki dawało gospodarstwo w pierwszym roku po jego wydzierżawieniu, t. j. 3400,00 zł rocznie, a więc bez wkładu pracy własnej. Połowa ustalonych w taki sposób pożytków została zasądzona na rzecz wnioskodawczynie. Sąd nakazał też wydanie jej przyznanych na własność gruntów.

Apelację od powyższego postanowienia Sądu I instancji złożył uczestnik M. D. (1), zaskarżając je w całości i zarzucając mu przede wszystkim naruszenie przepisu art. 33 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz przepisu art. 233 § 2

k.p.c. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie żądań wnioskodawczynie w całości oraz zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kosztów postępowania za I i II instancję według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łomży ustalil i zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jako bezzasadna podlegała oddaleniu w całości.

Sąd Okręgowy w całości podzielił ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i przyjął je za własne.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył kwestii natury prawnej, a mianowicie czy gospodarstwo, które otrzymał uczestnik postępowania M. D. (1) w drodze umowy przekazania własności gospodarstwa rolnego w trybie ustawy z dnia 14.12.1982 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40 poz. 268 ze zm.) zawartej z rodzicami M. D. (2) i E. D. w formie aktu notarialnego z dnia 14.09.1989 r., wchodziło w skład majątku wspólnego byłych małżonków, czy też jest to majątek odrębny uczestnika. Sąd Rejonowy podzielił stanowisko wyrażone w uchwale podjętej w składzie siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., sygn. akt III CZP 59/05 (OSNC 2006, nr 5, poz. 79), zgodnie z którym gospodarstwo rolne, przekazane na podstawie ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz o innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140) następcy pozostającemu w ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej, należy do majątku wspólnego, a pogląd ten został zaakceptowany również na gruncie kolejnej ustawy z 14 grudnia 1982 r., z uwagi na analogicznie ukształtowany charakter umowy. Pogląd ten został podtrzymany między innymi w uchwale Sądu Najwyższego z 28 listopada 2012 r., sygn. akt III CZP 68/12 (OSNC 2013/5/59, LEX nr 1230048, Biul.SN 2012/11/11). W uzasadnieniu Sąd Najwyższy wskazał, że umowa o przekazanie gospodarstwa rolnego następcy stanowi integralny składnik systemu emerytalnego i rentowego rolników, o czym świadczy uregulowanie jej w ramach ustawy dotyczącej tego zagadnienia. Celem jej zawarcia jest uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego, z czym wiąże się wzajemna zależność umowy i decyzji w przedmiocie tych świadczeń, polegająca na tym, że utrata mocy jednej pociąga za sobą utratę mocy drugiej z tych czynności. Tego rodzaju powiązanie czynności rolnika, następcy i państwa (świadczeniodawcy) sprawia, że umowa przekazania gospodarstwa następcy nie mieści się w katalogu umów uregulowanych w kodeksie cywilnym. Wspólną cechą umowy przekazania własności gospodarstwa rolnego następcy i umowy darowizny jest jedynie nieodpłatność świadczenia, niebędąca jednak atrybutem ani nawet dominującą cechą umowy przekazania, którą wyróżnia ograniczony krąg podmiotów, praca osoby otrzymującej gospodarstwo w tym gospodarstwie oraz konieczność przekazania gospodarstwa dla otrzymania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Pogląd ten zdecydowanie przeważa w judykaturze Sądu Najwyższego (zob. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 1980 r., III CZP 44/80, OSNCP 1981, nr 2-3, poz. 24, z dnia 17 września 1980 r., II UZP 20/80 OSNCP 1981, nr 2-3 poz. 27, z dnia 19 lutego 1991 r., III CZP 4/91, OSNCP 1991, nr 8-9, poz. 103, z dnia 29 września 1992 r., III CZP 98/92, OSNCP 1993, nr 3, poz. 35, dnia 25 marca 1992 r., III CZP 19/92, OSNCP 1992, nr 9, poz. 163, z dnia 14 października 1992 r., III CZP 125/92, OSNCP 1993, nr 4, poz. 58 ze sprost. OSNCP 1993, nr 7-8, s. 170, z dnia 8 września 1993 r., III CZP 121/93, OSNC 1994, nr 5, poz. 97, wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 1996 r., III CKN 9/96, niepubl., z dnia 19 lutego 1997 r., III CKN 9/97, niepubl., z dnia 18 grudnia 2000 r., I CKN 992/98, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2001 r., I CKN 402/00 OSNC 2002, nr 6, poz. 79). Sąd Okręgowy w składzie orzekającym w niniejszej sprawie podzielił powyższe stanowisko i zgodził się z Sądem I instancji, że gospodarstwo objęte postępowaniem należy zaliczyć do majątku wspólnego stron, pomimo, że akt notarialny podpisał tylko uczestnik, aczkolwiek zauważa nadal istniejące rozbieżności w orzecznictwie sądów w tym zakresie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2009 r., II CSK 450/08 (niepubl.) i z dnia 18 kwietnia 2008 r., II CSK 647/07 (niepubl.) oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2010 r., II CSK 274/10 (...)) 2011, nr 19, s. 93).

Złożona apelacja nie kwestionuje sposobu podziału majątku wspólnego stron dokonanego przez Sąd I instancji, a uczestnik w trakcie postępowania nie składał własnych propozycji dokonania tego podziału. Apelacja podnosi natomiast kwestię długów, jakie pozostawiła wnioskodawczynie wyjeżdżając zagranicę - w większej części miały to być długi prywatne, o których uczestnik postępowania M. D. (1) nic nie wiedział. Sąd Okręgowy na podstawie zeznań dzieci stron H. D. i M. D. (3) (k. 80v – 81 akt) oraz akt sprawy I C 588/10 Sądu Okręgowego w Łomży

ustalił, że wnioskodawczyni, która od 2001 roku przebywa w Holandii, finansowała remonty wykonywane na działce siedliskowej, przesyłając na nie pieniądze zarobione zagranicą i do 2005 roku małżeństwo stron dobrze funkcjonowało. Jak zeznał świadek H. D. wnioskodawczyni kupiła tokarkę, prowadziła wszystkie remonty, na elektrykę przesyłała pieniądze z Holandii. Jak z kolei zeznał świadek M. D. (3) był remont domu, delikatny, odświeżanie było co jakiś czas, wymieniony był piec, okna, instalacja elektryczna, jeden komin, strony zakupiły lodówkę, pralkę, meble do kuchni. Sąd Okręgowy powyższym zeznaniom dał wiarę. Świadkowie podawali szczerze okoliczności im znane, są one w zasadzie spójne i logiczne, przez co nie budzą wątpliwości i mogą stanowić podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, a z ich zeznań wyłania się obraz wkładu poczynionego przez wnioskodawczynię w majątek wspólny stron. Ewentualne długi pochodziły z pożyczek, zaciąganych wspólnie przez uczestnika i wnioskodawczynię w czasie trwania małżeństwa, uczestnik o nich wiedział, wspólnie z wnioskodawczynią przeznaczali te pieniądze na potrzeby własne i wspólnie je spłacali. Z zeznań świadka H. N. (k. 88) wynika, że uczestnik sprzedał grunt jego bratu w 2004 roku, a powodem tego miała być konieczność spłaty długu wnioskodawczyni w Banku Spółdzielczym w W. Mazowieckiem, a zatem miało to miejsce w czasie, gdy małżeństwo stron jeszcze funkcjonowało i za wiedzą uczestnika. Relacje pomiędzy małżonkami zostały zerwane dopiero w 2005 roku (k. 63v akt I C 588/10 Sądu Okręgowego w Łomży). Poza tym, informacje przekazywane przez świadka J. M. (k. 87v), świadka H. N., świadka H. M. (k. 88v) mają charakter przypuszczeń, nie mają oni bliższej wiedzy na temat ewentualnie zaciągniętego przez wnioskodawczynię kredytu. Świadek H. N. podał, że pieniądze ze sprzedaży ziemi w 2004 roku podobno były przelane na konto wnioskodawczyni na pokrycie długów. Świadek J. M. zeznał, że uczestnik mówił, że musi sprzedać ziemię H. N., bo musi spłacić kredyt żony w banku spółdzielczym. Świadek H. M. słyszał, że ktoś, chyba M. z M., miał jakieś roszczenia o pieniądze do wnioskodawczyni, ale nie wie o jaką kwotę chodziło, nadto słyszał, że sprzedaż działki N. miała na celu pokrycie długów żony. Świadkowie w zasadzie zasłyszeli tę informację od samego uczestnika, bądź od osób trzecich, a ich zeznania nie znajdują potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, stąd też nie są w pełni wiarygodne. Z zeznań świadka H. G. (k. 88) nie wynika, aby uczestnik spłacał zadłużenie, które według twierdzeń świadka wnioskodawczyni u niego posiada. Również sam uczestnik w swych wyjaśnieniach (k. 53 – 54) informacyjnie wyjaśnił, że wyposażenie domu, jak telewizory, pralki wnioskodawczyni kupowała na raty, uczestnik chodził z nią do sklepu i podpisywał umowy. Nadto wskazał on, że cenę uzyskaną za grunt sprzedany K. i H. Ś. zatrzymał w całości sobie, bo uważał, że skoro był to jego grunt, to i jego są pieniądze, co jest w wyraźnej sprzeczności ze stwierdzeniem zawartym w złożonej apelacji, że cała kwota sprzedaży 300 000 zł została przeznaczona na zaciągnięte długi wnioskodawczyni. Materiał dowodowy zebrany w sprawie nie wskazuje, aby zostało zaciągnięte przez wnioskodawczynię w czasie trwania małżeństwa poważne zobowiązanie, o którym nie wiedziałby uczestnik jako jej mąż, tak więc i w tej części złożona apelacja nie mogła być uwzględniona.

Sąd Okręgowy nie podzielił również pozostałych zarzutów i twierdzeń zawartych w apelacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy zasądził od M. D. (1) na rzecz B. D. kwotę 3600 złotych tytułem kosztów postępowania za drugą instancję (koszty zastępstwa procesowego) na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. oraz § 6 pkt 7 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (T. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).